

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0286/2011

20.7.2011

BETÄNKANDE

om EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar
(2010/2311(INI))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Föredragande: Sophia in 't Veld

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR	16
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR	20
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	24

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar (2010/2311(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2, 3 och 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt relevanta artiklar i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin 2003¹ och dess genomföranderapport 2008²,
- med beaktande av rådets rambeslut om bekämpande av terrorism 2002/475/RIF³ av den 13 juni 2002, ändrat genom rambeslut 2008/919/RIF⁴, och dess artikel 10 om skydd av och stöd till brottsoffer,
- med beaktande av EU:s strategi i kampen mot terrorism⁵ från 2005,
- med beaktande av EU:s strategi för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism⁶,
- med beaktande av Stockholmsprogrammet – Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd⁷ och kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 20 april 2010 – Att förverkliga ett område med frihet, säkerhet och rättvisa för EU-medborgarna – handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet, KOM(2010)0171,
- med beaktande av Europols rapport från 2011 om situationen och trenderna i fråga om terrorism i EU (EU Terrorism Situation and Trend Report TE-SAT 2011),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 juli 2010 till Europaparlamentet och rådet om EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar (KOM(2010)0386),

¹ Ett säkert Europa i en bättre värld – En europeisk säkerhetsstrategi. Godkänd av Europeiska rådet i Bryssel den 12 december 2003 och utarbetad under EU:s höge representant Javier Solanas ansvar.

² Rapport om genomförandet av EU:s säkerhetsstrategi – Att skapa säkerhet i en värld i förändring, S 407/08.

³ EGT L 164, 22.6.2002, s. 3.

⁴ EUT L 330, 9.12.2008, s. 21.

⁵ Rådets dokument nr 14469/4/05.

⁶ Rådets dokument nr 14781/1/05. Strategin reviderades i november 2008. Se rådets dok. 15175/2008.

⁷ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

- med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande av den 24 november 2010 om meddelandet om EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar¹,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om meddelandet om EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar²,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa (KOM(2010)0673),
- med beaktande av den europeiska konventionen om ersättning till offer för våldsbrott från 1983 (CETS nr 116), Europarådets konvention från 2005 om förebyggande av terrorism (CETS nr 196), Europarådets riktlinjer från 2005 om skydd av offer för terrorhandlingar och Europarådets rekommendation nr 8 från 2006 om stöd till brottsoffer samt kommissionens förslag till direktiv om miniminormer för brottsoffers rättigheter samt stöd till och skydd av brottsoffer (KOM(2011)0275),
- med beaktande av halvtidsöversynen av det sjunde ramprogrammet för forskning och grönboken ”Från utmaningar till möjligheter – mot ett gemensamt strategiskt ramverk för EU:s finansiering av forskning och innovation”,
- med beaktande av sina olika resolutioner om bekämpandet av terrorism,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism³ och av rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931/GUSP om tillämpning av särskilda åtgärder för att bekämpa terrorism⁴,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för rättsliga frågor (A7-0286/2011), och av följande skäl:
 - A. Efter de avskryvade attackerna den 11 september 2001 har det första årtiondet av 2000-talet kännetecknats av vad som, särskilt i Förenta staterna, brukar kallas ”kriget mot terrorismen”. Även om attackerna inte ägde rum på europeisk mark upplevde alla européer att det var ett angrepp mot deras värderingar och sätt att leva.
 - B. Europeiska unionen har i ökande omfattning utgjort måltavla och offer för terrorism under 2000-talet och står inför ett hot som är ständigt närvarande.

¹ EUT C 56, 22.2.2011, s. 2.

² SOC 388 – CESE 800/2011.

³ EGT L 344, 28.12.2001, s.70.

⁴ EGT L 344, 28.12.2001, s. 93.

- C. Allvarliga terroristattentat som utförts på EU:s territorium efter attackerna den 11 september i Förenta staterna, bland annat terroristattentaten i Madrid 2004 och i London 2005, har i ansenlig mån inverkat på hur den allmänna säkerheten i EU uppfattas av medborgarna.
- D. I den allmänna överblicken i Europols rapport 2011 om den rådande situationen och tendenserna inom terrorismen (TE-SAT 2011) antyds att hotet om terrorattentat i EU fortfarande är allvarligt, att kopplingen mellan terrorism och organiserad brottslighet verkar öka och att trenden med terrorattentat som påstås stå, eller står, i förbindelse med separatistiska terroristorganisationer är nedåtgående jämfört med 2006, även om dessa fortfarande står för merparten av terrorattentat i EU.
- E. I Stockholmsprogrammet nämns två hot mot den inre säkerheten – internationell terrorism och organiserad brottslighet – som i många fall ägnar sig åt samma verksamhet, till exempel handel med vapen och narkotika.
- F. Terrorism är inget nytt fenomen. Under de senaste decennierna har terrorismen antagit nya former som till exempel cyberterrorism och terroristernas nätverk har blivit mer komplexa vad gäller struktur, medel och finansiering, vilket gör terroristhotet allt mer invecklat. Terrorismbekämpning har alltid fallit inom ramen för medlemsstaternas behörighetsområde och varit en del av det reguljära arbetet för att upprätthålla lag och ordning. Attentaten den 11 september, i Madrid och i London ledde till en grundläggande förändring av hur fenomenet terrorism uppfattas och av de metoder och verktyg som används för att bekämpa terrorism. Efter dessa attentat betraktas terrorismen som ett problem som påverkar säkerheten i hela Europeiska unionen och inte bara medlemsstaternas nationella säkerhet, med en mycket annorlunda rättslig ram.
- G. Europaparlamentet erinrar om att det inte finns någon entydig definition av terrorism som alla godkänner, vilket försvårar diskussionen om terrorism och terrorismbekämpning.
- H. Internationellt samarbete är nödvändigt för att fränta terrorismens dess finansiella, logistiska och operationella baser.
- I. Trots att det inte bara är erfarenheterna av terrorism, utan också hotnivåerna som varierar i EU:s medlemsstater, behövs ändå en gemensam EU-strategi, eftersom terroristoperationer ofta är av alleuropeisk karaktär och terrorister, när de utför sina dåd, utnyttjar de olikheter som finns i Europa med avseende på lagstiftning, kapacitet att bekämpa terrorism och avskaffandet av gränskontroller.
- J. EU-medborgare och andra vill också att deras säkerhet inom och utanför EU ska garanteras. I detta sammanhang måste EU spela en viktig roll.
- K. Terrorhandlingar sätter de mänskliga rättigheterna på allvarligt spel, de hotar demokratin och har som mål att destabilisera lagligt bildade regeringar, underminera pluralistiska, civila samhällen och utmana idealen för var och en som önskar leva ett liv utan rädsla.
- L. Syftet med strategin mot terrorism bör vara att bekämpa terrorismens mål som är att försöka förstöra våra fria, öppna och demokratiska samhällen. Terrorismbekämpningen syfte måste vara att skydda och stärka den demokratiska samhällsformen genom att stärka

de medborgerliga friheterna och den demokratiska kontrollen, genom att garantera de europeiska medborgarnas säkerhet och trygghet, genom att identifiera de parter som är ansvariga för att terrorism utförs och genom att svara på konsekvenserna av terrorattentat genom politik för integrering, gränsöverskridande rätts- och polissamarbete samt en effektiv och samordnad strategi på EU-nivå. Terrorismbekämpningens verkan måste mätas i förhållande till dessa mål. Det säkraste sättet att bekämpa terrorismen är att satsa på förebyggande åtgärder mot våldsam extremism och upptrappning av våld.

- M. Europeiska unionens strategi mot terrorism bör därför inte bara vara inriktad på terrorismens konsekvenser utan även på dess orsaker.
- N. Att bekämpa våldsam extremism är ett nödvändigt element i förebyggandet och avskaffandet av terrorism.
- O. Bekämpning av terrorism innebär bekämpning av alla former av terrorism, inklusive cyberterrorism, drogterrorism och sammankoppling av terroristgrupper med eller inom olika former av brottslig verksamhet, samt taktik som används i operationellt syfte, till exempel olaglig finansiering, politisk lobbyverksamhet, ekonomisk utpressning, penningtvätt och kamouflering av terroristgruppers verksamhet genom utnyttjande av förmodat lagliga enheter eller institutioner.
- P. Terrorismen är ett problem för staten, och de demokratiska institutionerna måste därför utforma och behålla huvuddragen i politiken mot terrorism, så att bredast möjliga politiska och sociala samförstånd uppnås. Den demokratiska kampen mot terrorism, som måste bedrivas inom ramen för den konstitutionella staten och rättsstatsprincipen, är en fråga för alla politiska partier som är företrädare inom de demokratiska institutionerna, vare sig dessa partier befinner sig i regeringsställning eller i opposition. Därför är det klokt att behålla en definition av strategin för bekämpning av terrorism som klargör att denna politik i alla demokratiska samhällen ska skötas av regeringarna, som tillsätts efter en laglig konfrontation mellan politiska partier och därpå följande val.
- Q. Att beräkna kostnader och förmåner av strategin mot terrorism är rimligt eftersom politikerna bör ha reda på om deras beslut har avsedd effekt, och medborgarna ha rätt att ställa sina valda företrädare till svars.
- R. Tio år efter attackerna som skakade världen är det nu dags att göra bokslut över insatserna i kampen mot terrorismen. Utvärderingar gör den politiska processen mer effektiv och ger bättre resultat, och i varje modern demokrati måste politiska beslut underställas återkommande utvärderingar och översyner.
- S. Anmärkningsvärt lite har gjorts för att utvärdera i vilken utsträckning EU:s strategi mot terrorism har lett fram till de uppställda målen. Europaparlamentet har upprepade gånger krävt en grundlig utvärdering av EU:s strategi för terrorismbekämpning, eftersom utvärdering och analys är förutsättningar för öppenhet och ansvar i politikernas arbete. Bristen på ordentliga utvärderingar av EU:s strategi mot terrorism beror främst på det faktum att en stor del av denna verksamhet försiggår inom ramen för underrättelse- och säkerhetspolitiken, där det finns en tradition av hemlighetsmakeri.

- T. Terroristattacker har gång på gång syftat till att skapa masskausalitet och utmana tillgänglig institutionell kapacitet.
- U. Terroristerna använder oskyldiga civila som måltavla för att nå sin målsättning att tillintetgöra demokratin. De som lidit skada, förlust eller förlorat sina egna i terrorattacker har rätt till vårt stöd och vår solidaritet samt rätt till gottgörelse, ersättning och hjälp.
- V. Det är av avgörande betydelse att skipa rättvisa, att se till att de skyldiga ställs inför rätta och att terroristbrott inte lämnas ostraffade. Särskild uppmärksamhet bör fästas vid offrens och vittnenas situation.
- W. Ansvarsskyldighet och förpliktelser är väsentliga faktorer för terroristbekämpningens demokratiska legitimitet. Misstag, olagliga handlingar och överträdelser av internationell rätt och människorättslagstiftning måste utredas och leda till åtal.
- X. Åtgärder mot terrorismen måste vara förenliga med de rättigheter som slås fast i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och alla åtgärder som vidtas på detta område påverkar de medborgerliga fri- och rättigheterna och vice versa.
- Y. Massövervakning har blivit ett av huvuddragen i terroristbekämpningen. Åtgärder som till exempel omfattande insamlingar av personuppgifter, detekterings- och identifieringsteknik, spårning, datautvinning och profilering, riskbedömning och beteendeanalys används alla i terroristbekämpningssyfte. Dessa instrument riskerar att lägga bevisbördan på medborgarna. Det är tveksamt om dessa instrument är effektiva och framgångsrika när det gäller att förhindra terrorism. Informationsutbytet mellan byråer och kontor är otillräckligt.
- Z. Offentliga myndigheter använder sig i ökande utsträckning av uppgifter som samlats in för affärsmässiga eller privata syften. Privata företag inom olika sektorer är skyldiga att bevara och tillhandahålla personuppgifter från sina kunddatabaser. Kostnaderna i samband med förvaring och inhämtning av data (både investeringar i infrastruktur och driftskostnader) är betydande.
- AA. Det finns ett brådskande behov av en enhetlig juridisk definition av begreppet ”profilering” baserad på relevanta standarder för grundläggande rättigheter och personuppgifter, för att minska osäkerheten om vad som är förbjudet och vad som inte är det.

Allmänna överväganden

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande och påminner om att det måste kopplas till EU:s kommande strategi för inre säkerhet. Parlamentet beklagar samtidigt att ramen är ganska snävt tilltagen och begränsas till genomförandet av överenskomna strategiska åtgärder. Den rymmer inte genomförandet av nationella strategier för terrorismbekämpning eller åtgärder som införlivar politiska åtgärder i nationell lagstiftning om vilka man kommit överens på europeisk eller internationell nivå. Parlamentet beklagar också att det inte gjorts någon grundligare undersökning av eventuella kryphål i lagstiftningen eller av eventuell överlappning eller dubblering mellan de åtgärder och instrument för bekämpning av terrorism som godkänts på EU-nivå och

framhåller vikten av att det på EU-nivå och medlemsstatsnivå finns en sammanhållen strategi för de initiativ som tas i frågor som rör den inre säkerheten, särskilt när det gäller terrorism och organiserad brottslighet.

2. Europaparlamentet beklagar också det faktum att meddelandet inte i tillräcklig mån täcker och i detalj behandlar åtgärder som vidtagits av andra generaldirektorat än GD Rättvisa, frihet och säkerhet (t.ex. GD Transport och rörlighet, GD Näringsliv eller GD Inre marknaden och tjänster) och att det inte heller ger någon tydlig uppfattning om hur de olika åtgärderna samspelar med varandra, var de täcker varandra eller var det finns luckor. Europaparlamentet anser att alla ovan nämnda nivåer måste beaktas, eftersom europeiska, nationella och internationella åtgärder kompletterar varandra och en bedömning av enskilda åtgärder inte ger hela bilden av den effekt som strategierna för terrorismbekämpning har i Europa.
3. Europaparlamentet beklagar att man missade tillfället att förklara hur vissa av EU:s instrument för terrorismbekämpning – till exempel datalagring, PNR-avtalet och Swift avtalet – passar in i EU:s strategi för terrorismbekämpning.
4. Europaparlamentet anser att stadgan om de grundläggande rättigheterna alltid bör fungera som kompass för EU:s politik på detta område samt för medlemsstaternas genomförande av denna politik och för samarbete med tredje part och tredjeländer.
5. Europaparlamentet betonar att Europeiska unionen och EU:s medlemsstater och partnerländer måste bygga sin strategi för terrorismbekämpning på rättsstatsprincipen och respekt för de grundläggande rättigheterna. Vidare understryker parlamentet att EU:s yttre åtgärder för att bekämpa internationell terrorism i första hand bör vara inriktade på förebyggande åtgärder. Parlamentet betonar hur viktigt det är att främja dialog, tolerans och förståelse mellan olika kulturer, civilisationer och religioner.
6. Europaparlamentet påminner om att strategier för terrorismbekämpning bör uppfylla de fastställda normerna för nödvändighet, effektivitet, proportionalitet, medborgerliga rättigheter, rättsstatsprincipen samt demokratisk kontroll och ansvarsskyldighet som unionen åtagit sig att försvara och utveckla, och att en bedömning av huruvida dessa normer efterlevs bör ingå som en integrerad del av en utvärdering av EU:s samtliga insatser för att bekämpa terrorism. Europaparlamentet anser att dessa strategier måste utarbetas i enlighet med bestämmelserna i EU:s primärrätt och framför allt prioriterar respekt för de rättigheter som slås fast i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
7. Europaparlamentet bekräftar att restriktiva åtgärder som att förverka, beslagta och frysa tillgångar och kapital som tillhör fysiska eller juridiska personer och organisationer som ägnar sig åt eller är inblandade i terrorism kan vara användbara som verktyg för att bekämpa terrorism, men att de måste vidtas i fullständig enlighet med artikel 75 i EUF-fördraget och fullständigt överensstämmande med stadgan om de grundläggande rättigheterna.
8. Europaparlamentet anser att förebyggande och spårning av, samt åtal mot, terroristverksamhet är strategier av avgörande betydelse på EU-nivå och måste ingå i ett

systematiskt betraktelsesätt som inte baseras på krisnormer utan på en sammansatt strategi som måste bygga på nödvändighet, vara mål- och kostnadseffektiv och som måste undvika överlappning av åtgärder och funktionella kryphål inom behöriga institutioner, byråer och organ.

9. Parlamentet understryker att utvärderingen av tio års strategier för terrorismbekämpning måste resultera i klart definierade politiska målsättningar.
10. Europaparlamentet anser att terrorismen är ett fenomen som ständigt växlar skepnad och att den bör bemötas med en strategi för terrorbekämpning som kan tackla detta faktum.
11. Europaparlamentet ser positivt på beslutet att fördjupa och utveckla de fyra viktigaste aspekterna av EU:s strategi för kampen mot terrorism, nämligen att förebygga, skydda, förfölja och agera.
12. Europaparlamentet påminner om att hotet inom EU är multidimensionellt och att det sedan decennier har en stark förankring i känslor av separatism och organiserade separatiströrelser. Parlamentet betonar också att EU måste göra en avvägning mellan de två huvudsakliga källorna till terroristvåld, separatistisk terrorism och religiöst motiverad terrorism och basera denna avvägning på hotbedömningsövningar, kvalitativ information och informationsutbyte på EU-nivå.
13. Europaparlamentet anser att förebyggande och utredning av, samt åtal mot, terroristverksamhet bör baseras på en förstärkning av det rättsliga och polisiära samarbetet på EU-nivå, kopplat till en fullständig parlamentarisk kontroll och ett fullständigt genomförande av vägkartan i tid för en rad enhetliga förfarandemässiga garantier på hög nivå.
14. Europaparlamentet anser att utbildning och åtgärder för att höja medvetenheten hos rättsliga myndigheter och polismyndigheter måste prioriteras, om beredskapen i hela EU i kampen mot terrorismen ska kunna förbättras.
15. Europaparlamentet påpekar vikten av att medlemsstaterna samarbetar med Olaf samt med europeiska byråer som till exempel Europol, Eurojust och Cefpol.
16. Europaparlamentet uppmanar i det här sammanhanget kommissionen att fullt ut utvärdera den rad av strategier och åtgärder mot terrorism som antagits och fokusera på de framtida utmaningarna, bland annat reformeringen av Europol och Eurojust mot bakgrund av de nya möjligheter som Lissabonfördraget erbjuder, behovet av enhetliga standarder för att ta fram bevis och göra utredningar, ett fullständigt genomförande av de gemensamma undersökningsgrupperna, en starkare EU-ram för juridisk utbildning och polisutbildning samt en korrekt politik för integrering.
17. Europaparlamentet anser att åtgärderna för att bekämpa terrorism måste stå i proportion till hotnivån och att de måste anpassas både i förhållande till en ökning och till en sänkning av denna nivå. Parlamentet noterar att åtgärder för bekämpning av terrorism, både när det gäller nya statliga befogenheter och organ, måste utformas på ett sätt som möjliggör upptrappning och nertrappning, beroende på situationen.

18. Europaparlamentet påminner om att radikaliserings och rekryterings enligt kommissionens meddelande utgör de mest betydande och fortlöpande hoten på lång sikt och bildar den axel som EU måste inrikta sig på i sina förebyggande strategier för att bekämpa terrorism alldeles i början av kedjan. Parlamentet betonar att investeringar i strategier mot rasism och diskriminering är ett verktyg av avgörande betydelse när det gäller att tackla och förhindra radikaliserings och rekryterings av potentiella terrorister.
19. Europaparlamentet påminner om det viktiga bidrag som ges av många icke statliga organisationer och det civila samhället, ofta samfinansierade av EU och medlemsstaterna, till den samhällsekonomiska utvecklingen, fredsbyggandet, nationsbyggandet och demokratiseringen, vilka alla är avgörande för att motverka radikaliserings och rekryterings.
20. Europaparlamentet efterlyser en övergripande strategi för att bemöta kopplingen mellan internationell organiserad brottslighet, narkotikahandel och terrorism. Parlamentet uppmanar till en fortsatt analys av nya tendenser och särdrag när det gäller diversifiering, radikaliserings och rekryterings samt internationella icke-statliga organisationers roll i finansieringen av terrorism.
21. Europaparlamentet uppmanar i det sammanhanget kommissionen och medlemsstaterna att förhindra tilltagande extremism.
22. Europaparlamentet uppmärksammar behovet av att utöka och utveckla befintliga och nya strategiska partnerskap för terrorismbekämpning med länder utanför Europa, i den mån dessa partnerskap respekterar de mänskliga rättigheterna. Parlamentet betonar det strategiska samarbetet mellan EU och Förenta staterna och framhåller behovet av samarbete med andra partner samt upprepar den betydelse som EU tillmäter skyddet av medborgarnas personuppgifter och deras mänskliga och medborgerliga rättigheter.
23. Europaparlamentet understryker att terrorismbekämpning är en oskiljbar del av unionens förbindelser med tredjeländer. För att förhindra att stater upplöses kräver parlamentet att finansieringen av stödåtgärder till terrorismbekämpning utökas i nästa stabilitetsinstrument. Härvidlag håller parlamentet med om att följande områden bör prioriteras: södra Asien (i första hand Pakistan och Afghanistan), Sahelområdet (Mauretanien, Mali och Niger), Somalia och Jemen. Parlamentet välkomnar att Europeiska unionens strategi för säkerhet och utveckling i Sahel lades fram den 21 mars 2011 och uppmanar rådet att anta strategin i samråd med parlamentet. Parlamentet välkomnar att klausuler om terrorismbekämpning införs i internationella avtal.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och rådet att snabbt genomföra arrangemangen för den solidaritetsklausul som införts genom Lissabonfördraget.
25. Europaparlamentet framhåller vikten av att fastställa en enhetlig uppsättningsnormer för särskilt skydd av och stöd till terrorismens offer samt vittnen och införa dessa i förslaget till direktiv om miniminormer för brottsoffers rättigheter samt stöd till och skydd av brottsoffer (KOM(2011)0275).

Utvärdering av en oberoende expertpanel samt kartläggning

26. Europaparlamentet betonar att en grundlig utvärdering av tio års strategier för terrorismbekämpning bör fokusera på att granska huruvida de åtgärder som vidtagits för att förhindra och bekämpa terrorism i EU har varit evidensbaserade, behovsdrivna, konsekventa och utgjort en del av en allsidig EU-strategi mot terrorism baserad på en djuplodande och fullständig utvärdering utförd i enlighet med artikel 70 i EUF-fördraget och där kommissionen ska avlägga rapport vid ett gemensamt parlamentariskt sammanträde med Europaparlamentet och nationella parlamentsutskott med ansvar för tillsynen av insatserna mot terrorism. Denna rapport ska avläggas inom sex månader efter det att studien beställts och stödja sig på rapporter som begärs in från relevanta organisationer och byråer som Europol, Eurojust, byrån för grundläggande rättigheter, Europeiska datatillsynsmannen, Europarådet och FN.
27. Europaparlamentet anser att strategin för terroristbekämpning bör genomsyras av en omfattande helhetssyn i form av en tillnärmning av den europeiska säkerhetsstrategin och strategin för den inre säkerheten och att de befintliga samordningsmekanismer som binder samman rådets strukturer för rättsliga och inrikes frågor med Europeiska utrikestjänsten stärks. Parlamentet betonar att en god underrättelseverksamhet är helt avgörande inom terrorismbekämpningen och att EU är synnerligen väl rustat för att underlätta utbyte av underrättelser mellan medlemsstaterna, men att detta måste underställas samma normer och ansvarsskyldighet som vad som tillämpas i medlemsstaterna. Parlamentet påpekar således att utöver den tekniska inhämtningen av underrättelser är personbaserad inhämtning ett ovärderligt verktyg i arbetet med att tackla terroristnätverk och i god tid förhindra terroristattacker.
28. Europaparlamentet understryker att all utvärdering bör
 - a) innehålla en tydlig analys av insatser och resultat i samband med terroristhotet, baserad på en överenskommen definition på EU-nivå, och en analys av ramarna för terrorismbekämpningen i Europa under det gångna årtiondet för att tackla detta hot, samt tydligt ange strategiernas resultat i form av effektivitet, förhindrande, lagförande och ökad säkerhet i Europa,
 - b) ange så detaljerade fakta och siffror avseende terroristverksamhet som möjligt (framgångsrika, misslyckade, förhindrade attacker) och verksamhet mot terrorismen (gripanden och fällande domar), bland annat när det gäller tilldelade budgetanslag, i den mån som kommissionen har tillgång till sådana uppgifter; sådana uppgifter måste vara verifierbara och bli föremål för förnyad undersökning,
 - c) inkludera en full översikt av vilken inverkan terroristbekämpningens alla åtgärder har på medborgerliga friheter och grundläggande rättigheter, inklusive medlemsstaternas politik och tredjeländers åtgärder med en direkt inverkan på EU samt alla åtgärder på detta område inom ramarna för grannskapspolitiken, kvantifierad åtminstone genom relevant rättspraxis från Europadomstolen, EU-domstolen och nationella domstolar,
 - d) bedöma huruvida de nuvarande instrumenten för att utvärdera inverkan på privatlivet och medborgerliga fri- och rättigheter är lämpliga och baseras på de internationella

normer som gäller i demokratiska länder samt tar hänsyn till de interinstitutionella avtalen och framtida verksamhet för bättre lagstiftning,

- e) undersöka effektiviteten och proportionaliteten i befogenheterna för EU-byråer och organ i kampen mot terrorism,
 - f) ta reda på hur åtgärder mot terrorism kan förbättras i fall där det finns säkerhetsluckor som kan missbrukas för att genomföra terroristhandlingar.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kartlägga vilka åtgärder som har andra mål än terrorismbekämpning, eller vilka mål som ytterligare har lagts till det ursprungliga syftet att motverka terrorism (s.k. mission creep och funktionsglidning), som upprätthållande av lag och ordning, migrationspolitik, folkhälsa eller allmän ordning.
30. Europaparlamentet uppmanar också kommissionen att göra en fullständig och detaljerad kartläggning av alla befintliga strategier för terrorismbekämpning i Europa, med särskild tonvikt på EU:s lagstiftning och hur denna har införlivats och genomförts på EU-nivå. Parlamentet uppmanar samtidigt medlemsstaterna att göra en omfattande utvärdering av sina strategier för terrorismbekämpning, med särskild inriktning på samverkan med EU:s politik och på överlappningar och luckor, för ett bättre samarbete kring utvärderingen av EU:s politik, inklusive att tillhandahålla jämförelsetabeller av vilka det framgår vilka bestämmelser i medlemsstaternas lagar och förordningar som införlivar de olika bestämmelserna i EU:s rättsakter, samt att lämna sina indata inom angivna tidsfrister, såsom i fallet med direktivet om lagring av uppgifter.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att före mars 2012 utarbeta en fullständig och detaljerad rapport om alla EU-medel som, direkt eller indirekt, används i insatser mot terrorism och ta fram en analys av utvecklingen av de relevanta posterna i EU:s budget sedan 2001, inklusive de medel som anslagits till tredjeländer på detta område och med angivande av åtminstone följande:
- Utgifter som specifikt öronmärkts för åtgärder för terrorbekämpning,
 - Utgifter för strategier som innefattar terrorbekämpning,
 - Utgifter för EU:s personal och byråer som arbetar med terrorbekämpning,
 - Utgifter för it-system och databaser som har samband med terrorbekämpning,
 - Utgifter för forskningsprojekt som (sam)finansieras av EU, inom området för åtgärder mot terrorism eller närliggande områden,
 - Utgifter för skydd av de grundläggande rättigheterna och skydd av personuppgifter i samband med terrorbekämpning,
 - Utgifter för att stärka demokratin och rättsstaten,
 - En analys av utvecklingen för dessa poster i EU:s budget sedan 2001.
32. Kommissionen uppmanas att ta reda på om åtgärderna för terrorismbekämpning genomförs på rätt sätt och regelbundet informera parlamentet och rådet om resultaten.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en undersökning av kostnaderna för strategier för terrorismbekämpning som bärs av den privata sektorn, liksom också en översikt av de sektorer som drar fördel av strategier för terrorismbekämpning.

Demokratisk granskning och ansvarsskyldighet

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utföra en studie för att fastställa om strategierna för terroristbekämpning är underställda effektiv demokratisk granskning. Denna studie ska åtminstone omfatta följande:
- a) För varje åtgärd måste det fastställas huruvida antingen nationella parlament eller Europaparlamentet haft fullständiga befogenheter och granskningsmedel, såsom tillgång till information, tillräckligt med tid för ett omfattande förfarande och rätt att ändra förslagen. Utvärderingen måste inbegripa en översikt av den rättsliga grunden för varje politisk åtgärd.
 - b) Alla befintliga åtgärder måste genomgå ett retrospektivt proportionalitetstest¹.
 - c) En översikt av säkerhetsklassificeringen av handlingar och en beskrivning av hur användningen av säkerhetsklassificerade handlingar har ändrats med tiden. Det ska också finnas information om hur vanligt det är att tillgång till handlingar som rör terroristbekämpning beviljas eller nekas. De handlingar som görs tillgängliga för parlamentet måste också konsulteras i ett säkert rum.
 - d) En översikt av instrumenten för demokratisk granskning av underrättelsetjänsternas gränsöverskridande samarbete, och mer specifikt vid lägescentralen, vaktkapaciteten, krisledningscentralen, rådets förmedlingscentrum och ständiga kommittén för operativt samarbete i frågor som rör den inre säkerheten.
 - e) En översikt av de åtgärder med extraterritoriell inverkan på EU som godkänts av tredjeländer.
 - f) En översikt av de åtgärder som har vidtagits i internationella statliga och icke statliga organ (FN, Internationella civila luftfartsorganisationen ICAO, Internationella luftfartsorganisationen IATA) och befintliga instrument för demokratisk granskning.
 - g) En översikt av EU (-finansierad) verksamhet som inte är av lagstiftningskaraktär, till exempel forskningsprogram, och information om på vilket sätt de är föremål för demokratisk granskning.
35. När det gäller åtgärder för terrorismbekämpning begär Europaparlamentet också att proportionalitetsprincipen ska beaktas och att medborgarnas grundläggande rättigheter ska iakttas. Alla dessa åtgärder måste nämligen vara i överensstämmelse med lagen och rättsstatsprincipen.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de behöriga rättsliga myndigheterna att utreda alla fall av olagliga handlingar och överträdelser av mänskliga rättigheter, internationell rätt och lag och ordning där misstankar om sådana överträdelser förekommer. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att säkerställa att sådant rättas till.

¹ Europadomstolen för mänskliga rättigheter, S. och Marper mot Förenade kungariket, 8 december 2008, § 95, 101–103, 125.

37. Europaparlamentet anser att EU och EU-medlemsstaterna fullständigt måste förtydliga vilken roll de har i CIA-programmet för överlämnanden och svarta platser, i linje med Europaparlamentets och Europarådets rekommendationer, mot bakgrund av att nya belägg lagts fram, detta på ett strikt faktabaserat sätt, utan förutfattade meningar eller politiska baktankar.
38. Europaparlamentet understryker att EU måste hjälpa USA att hitta lämpliga lösningar på frågan om stängningen av Guantanamo och se till att fångarna där får en rättvis rättegång.
39. I detta sammanhang uppmanar Europaparlamentet rådet och kommissionen, när de ser över åtgärderna för svartlistning och frysning av tillgångar, att särskilt ta hänsyn till situationen för icke-statliga organisationer och det civila samhället, så att inga sådana organisationer hamnar på svarta listor ”genom associering” och att de inte på ett otillbörligt sätt hindras i samarbetet med partnerorganisationer.
40. Europaparlamentet tar bestämt avstånd från rådets uppmaning (handlingsplanen 17.1.2011) till kommissionen och medlemsstaterna om att överklaga tribunalens dom i det senaste målet Kadi mot kommissionen. Parlamentet uppmanar i stället alla aktörer att göra en grundlig översyn av påföljdssystemet och se till att det är fullständigt förenligt med internationella människorättsnormer och rättsstatliga principer, i enlighet med all relevant rättspraxis¹. De som drabbas av påföljderna bör få reda på skälen till detta och ha rätt till effektiva rättsmedel.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att i förekommande fall utreda om personuppgifter eventuellt samlats in utan rättslig grund i brottsbekämpningssyfte, eller om oegentliga eller till och med olagliga förfaranden använts.

Övervakning och profilering

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra ett obligatorisk proportionalitetstest och en fullständig konsekvensbedömning för varje förslag som innehåller omfattande insamling av personuppgifter, detekterings- och identifieringsteknik, spårning, datautvinning och profilering, riskbedömning och beteendeanalys eller liknande tekniker.
43. Europaparlamentet understryker behovet av bättre användning av uppgifter: Uppgiftsinsamling bör bara vara tillåten i enlighet med nödvändighetsprincipen, avsaknaden av eventuella överlappningar med andra befintliga åtgärder och avsaknaden av eventuella, mindre inskränkande åtgärder bör uttryckligen ha påvisats, och insamling bör bara få ske på grundval av en strikt ändamålsbegränsning och uppgiftsbegränsning samt efter drastiska förbättringar i fråga om delande och behandling av uppgifter.
44. Europaparlamentet uppmanar Europeiska datatillsynsmannen och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter att rapportera om nivån på skyddet för de grundläggande rättigheterna och personuppgifter inom ramen för EU:s politik för terroristbekämpning.

¹ Se bland annat Yassin Abdullah Kadi och Al Barakaat International Foundation mot rådet och kommissionen, de förenade målen C-402/05 P och C-415/05 P.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att fullständigt klargöra funktionen, uppgifterna och mandatet för samordnaren för kampen mot terrorism enligt Lissabonfördraget, och särskilt uppdelningen av arbetsuppgifter mellan denne och den höga representanten.
46. Europaparlamentet uppmanar samordnaren för kampen mot terrorism att utarbeta en rapport om hur underrättelser med personkällor används och om sitt samarbete med utländska underrättelsetjänster i europeisk terroristbekämpning.
47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag som stärker skyddet av medborgerliga fri- och rättigheter, transparens och demokratisk granskning i samband med terroristbekämpning, till exempel att förbättra tillgången till handlingar genom att skapa en EU-rättsakt om fri tillgång till information och genom att stärka Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska datatillsynsmannen och artikel 29-gruppen.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ändringsförslag till rådets rambeslut 2002/475/RIF om bekämpande av terrorism, som senast ändrades 2008, för att höja standarden på skyddet av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter. Dessa ändringsförslag bör syfta till att uppdatera definitionen av terroristbrott och bättre koppla denna till befintliga människorättsinstrument på EU-nivå, särskilt stadgan om de grundläggande rättigheterna.
49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta med en enhetlig juridisk definition av begreppet profilering i den kommande översynen av EU:s ram för uppgiftsskydd.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till en lagstiftningsram om uppgiftsskydd vilken även omfattar den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, på grundval av artikel 16 i EUF-fördraget och utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i artikel 39 i EU-fördraget.
 -
 - ◦
51. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament.

27.5.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR

till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

över EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar (2010/2311(INI))

Föredragande: Ágnes Hankiss

FÖRSLAG

Utskottet för utrikesfrågor uppmanar utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet konstaterar att terrorism, i enlighet med vad som anges i den europeiska säkerhetsstrategin¹ och dess genomföranderapport², allvarligt hotar den internationella stabiliteten och Europas samhällen och kräver en globalt samordnad handlingsberedskap som fullt ut respekterar de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Terrorismbekämpningen förutsätter en övergripande strategi som baserar sig på underrättelseverksamhet, polis och rättsväsen samt på politiska och i vissa klart avgränsade fall militära medel. I enlighet med solidaritetsklausulen i artikel 222 i EUF-fördraget kan det, vid en terroristattack, fattas beslut om att en GSPF-åtgärd ska bistå en drabbad medlemsstat på begäran av dess politiska myndigheter. Parlamentet understryker vikten av en god beredskap och välkomnar den pågående uppdateringen av den militära databasen liksom Europeiska försvarsbyråns bidrag till kampen mot terrorismen.
2. Europaparlamentet betonar att Europeiska unionen och EU:s medlemsstater och partnerländer måste bygga sin strategi för terrorismbekämpning på rättsstatsprincipen och respekt för de grundläggande rättigheterna. Vidare understryker parlamentet att EU:s yttre åtgärder för att bekämpa internationell terrorism i första hand bör vara inriktade på förebyggande åtgärder. Parlamentet betonar hur viktigt det är att främja dialog, tolerans och förståelse mellan olika kulturer, civilisationer och religioner.

¹ <http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/78367.pdf>

² http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/reports/104630.pdf

3. Europaparlamentet påpekar att det fortfarande finns institutionella hinder för en effektiv EU-strategi för terrorismbekämpning, bland annat förekomsten av flera olika kommittéer, byråer och myndigheter. Parlamentet betonar den centrala roll som EU:s samordnare för kampen mot terrorism spelar när det gäller att se till att EU:s strategi mot terrorism genomförs och utvärderas, unionens terrorismbekämpande arbete samordnas och bättre kommunikation mellan EU och tredjeländer främjas. Samordnaren uppmanas att fortsätta att regelbundet rapportera till parlamentet om dessa frågor.
4. Europaparlamentet anser att strategin för terrorismbekämpning bör genomsyras av en helhetssyn och föreslår därför att den europeiska säkerhetsstrategin harmoniseras med strategin för den inre säkerheten¹ och att de befintliga samordningsmekanismer som binder samman rådets strukturer för rättsliga och inrikes frågor med Europeiska utrikestjänsten stärks. Vidare bör lägescentralens nya befogenheter tillvaratas, så att information och strategiska analyser ges i god tid och så att man därigenom ser till att instrumenten för den externa respektive interna politiken samordnas bättre. Parlamentet uppmanar EU:s samordnare för kampen mot terrorism att fortsätta sina ansträngningar på detta område.
5. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att se till att inga terrorhandlingar har sitt ursprung inom deras egna gränser och att därför avsätta tillräckliga resurser till de inhemska insatserna för att bekämpa radikaliserings och terrorism. Parlamentet efterlyser ett närmare samarbete mellan EU och Nato inom strategin för terrorismbekämpning och anser att vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och samordnaren för kampen mot terrorism aktivt bör engageras i diskussionerna med Nato om hur terrorismen kan bekämpas. Parlamentet gläder sig över att informella grupper av medlemsstater – såsom Salzburggruppen, aktionsgruppen mot organiserad brottslighet i Östersjöområdet och G6-gruppen – bildas för att samordna säkerheten och genomföra övningar inom ramen för terrorismbekämpningen. Parlamentet ser gärna att dessa insatser breddas så att de omfattar fler medlemsstater. Dessutom rekommenderar parlamentet gemensam utbildning av medlemsstaternas säkerhets- och polisstyrkor.
6. Europaparlamentet uppmärksammar behovet av att utöka och utveckla befintliga och nya strategiska partnerskap för terrorismbekämpning med länder utanför Europa, i den mån dessa partnerskap respekterar de mänskliga rättigheterna. Parlamentet betonar det strategiska samarbetet mellan EU och Förenta staterna och framhåller behovet av samarbete med andra partner samt upprepar den betydelse som EU tillmäter skyddet av medborgarnas personuppgifter och deras mänskliga och medborgerliga rättigheter. Parlamentet ser bilaterala initiativ och avtal – såsom förklaringen 2010 från EU, dess medlemsstater och Förenta staterna om terroristbekämpning, avtalet om programmet för spårning av finansiering av terrorism (det så kallade Swiftavtalet), Toledoförklaringen om flygsäkerhet samt EU:s och Indiens gemensamma uttalande om internationell terrorism – som positiva exempel som bör följas av liknande initiativ i unionens förbindelser med andra tredjeländer.
7. Europaparlamentet betonar att en god underrättelseverksamhet är helt avgörande inom terrorismbekämpningen och att EU på ett unikt sätt är väl rustat för att underlätta utbyte av

¹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/10/st05/st05842-re02.en10.pdf>

underrättelser mellan medlemsstaterna. Parlamentet påpekar således att utöver den tekniska inhämtningen av underrättelser är personbaserad inhämtning ett ovärderligt verktyg i arbetet med att ta itu med terroristnät och i god tid förhindra terroristattacker. Parlamentet välkomnar lägescentralens arbete med att tillhandahålla strategiska analyser och uppmuntrar till ett ytterligare utbyte av underrättelser på EU-nivå mellan medlemsstaterna och viktiga tredjeländer. Parlamentet uppmuntrar till ett närmare samarbete mellan å ena sidan Europol och Eurojust och å andra sidan brottsbekämpande organ utanför EU, så att tidiga varningar kan utfärdas.

8. Europaparlamentet understryker att terroristbekämpning är en oskiljbar del av unionens förbindelser med tredjeländer. För att förhindra att stater upplöses kräver parlamentet att finansieringen av stödåtgärder till terrorismbekämpning utökas i nästa stabilitetsinstrument. Härvidlag håller parlamentet med om att följande områden bör prioriteras: södra Asien (i första hand Pakistan och Afghanistan), Sahelområdet (Mauretanien, Mali och Niger), Somalia och Jemen. Parlamentet välkomnar att Europeiska unionens strategi för säkerhet och utveckling i Sahel lades fram den 21 mars 2011 och uppmanar rådet att anta strategin i samråd med parlamentet. Parlamentet välkomnar att klausuler om terrorismbekämpning införs i internationella avtal.
9. Europaparlamentet betonar betydelsen av samarbete inom terrorismbekämpningen mellan EU och andra internationella organisationer, särskilt FN, på grundval av gemensamma värden och mål, och efterlyser en allmän ratificering och ett fullständigt genomförande av alla FN-konventioner och FN-protokoll som rör terrorism. Parlamentet efterlyser ett tätare samarbete med FN:s organ och regionala organisationer, så att alla FN:s medlemsländer fullt ut kan genomföra sina åtaganden i fråga om terrorismbekämpning. Parlamentet förordar antagandet av en övergripande FN-konvention om terrorism och ett utökat samarbete med Europarådet och OSSE inom terrorismbekämpningen. Parlamentet framhåller att EU lyckats med att främja en global strategi mot terrorism på FN-nivå och efterlyser en noggrann undersökning av FN:s säkerhetsråds förfarande för att föra en förteckning över terroristorganisationer och enskilda terrorister och för att stryka namn från förteckningen. I detta sammanhang välkomnar parlamentet antagandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1904 (2009), som föreskriver en regelbunden översyn av förteckningen och som ligger till grund för det kontor som inrättades för en ombudsperson med uppgift att biträda sanktionskommittén i arbetet med att stryka enskilda personer från förteckningen.
10. Europaparlamentet efterlyser en övergripande strategi för att bemöta kopplingen mellan internationell organiserad brottslighet, narkotikahandel och terrorism. Parlamentet uppmuntrar till en fortsatt analys av nya tendenser och särdrag när det gäller diversifiering, radikaliserings och rekrytering samt internationella icke-statliga organisationers roll i finansieringen av terrorism.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	24.5.2011
Slutomröstning: resultat	+: 48 -: 7 0: 4
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Sir Robert Atkins, Dominique Baudis, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Andrey Kovatchev, Pawel Robert Kowal, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Graham Watson, Boris Zala
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Reinhard Bütikofer, Tanja Fajon, Kinga Gál, Elisabeth Jeggle, Baroness Sarah Ludford, Norbert Neuser, Doris Pack, Vittorio Prodi, Dominique Vlasto, Luis Yáñez-Barnuevo García
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Joachim Zeller

13.4.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR

till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

över EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar (2010/2311(INI))

Föredragande: Luis de Grandes Pascual

FÖRSLAG

Utskottet för rättsliga frågor uppmanar utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande och påminner om att det måste kopplas till EU:s kommande strategi för inre säkerhet.
2. Europaparlamentet beklagar att man missade tillfället att förklara hur vissa av EU:s instrument för terrorismbekämpning – till exempel datalagring, PNR-avtalet och Swift-avtalet – passar in i EU:s strategi för terrorismbekämpning.
3. Europaparlamentet ser positivt på beslutet att fördjupa och utveckla de fyra viktigaste aspekterna av EU:s strategi för kampen mot terrorism, nämligen att förebygga, skydda, förfölja och agera.
4. Europaparlamentet påpekar att det är fel att tala om ”islamistisk terrorism” när det snarare är fråga om ”radikal jihadistisk terrorism”. Att göra generaliseringar som misstänkliggör en hel religion är både orättvist och olämpligt.

Förebygga

5. Europaparlamentet är medvetet om att alla åtgärder som leder till åtal samtidigt kan vara förebyggande åtgärder och är därför bekymrat över att genomförandet av rambeslut 2002/475/RIF har dragit ut på tiden. Kommissionen uppmanas att utvärdera genomförandet av rambeslut 2008/919/RIF. Parlamentet anser att det i demokratiska samhällen inte finns några skäl som legitimerar terrorhandlingar, att förebyggande åtgärder inte bör medföra stigmatisering på förhand och att det är nödvändigt att söka

samarbete och dialog med det civila samhället för att åstadkomma social integration i EU-medlemsstater och projekt med tredjeländer.

6. Europaparlamentet gläder sig över att många medlemsstater i sina strafflagar har infört särskilda artiklar som fördömer terrordåd och fastställer strängare straff för terrorrelaterad verksamhet. Medlemsstaterna uppmanas att vidta de åtgärder som krävs för att kriminalisera terroristgrupper och deras verksamhet. Ett sätt att göra detta är att utbyta information i enlighet med rådets rambeslut 2002/475/RIF.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att uppmuntra till positiv och negativ villkorlighet gentemot nationella, regionala och lokala myndigheter, i de fall då dessa inte bidrar effektivt till kampen mot terrorism. Kommissionen uppmanas att ta reda på om åtgärderna för terrorismbekämpning genomförs på rätt sätt och att regelbundet informera parlamentet och rådet om resultaten.

Skydda

8. Europaparlamentet anser att terrorismen ständigt byter skepnad och att den bör bemötas med en politik för terrorbekämpning som kan möta denna utveckling. I detta sammanhang välkomnar parlamentet de åtgärder som nyligen antagits på luftfartssäkerhetsområdet när det gäller bagagekontroller. Kommissionen uppmanas att se till att behandlingen av passageraruppgifter i såväl EU som tredjeländer är förenlig med EU:s dataskyddslagstiftning och att införandet av kroppsskannrar överensstämmer med enskildas rättigheter och inte medför hälsorisker.
9. Europaparlamentet anser även att man alltid måste försöka hitta bästa tänkbara balans mellan å ena sidan den skyldighet som de offentliga myndigheterna på EU-nivå och i medlemsstaterna har att skydda sina medborgares integritet och garantera deras säkerhet och å andra sidan behovet av att säkerställa medborgarnas individuella rättigheter.

Förfölja

10. Europaparlamentet påminner om sin viktiga roll när det gäller att förhindra och bekämpa terrorism och därmed sammanhängande verksamhet, till exempel finansieringen av terrorism. Parlamentet ser gärna att det vidtas administrativa åtgärder i syfte att frysa tillgångar och därmed förhindra och bekämpa terrorism och terrorrelaterad verksamhet. Kommissionen uppmanas med kraft att tydliggöra den roll som vissa terrorismbekämpningsinstrument (datalagring, PNR-avtalet, TFTP-avtalet mellan EU och USA) bör ha.
11. När det gäller åtgärder för terrorismbekämpning begär Europaparlamentet också att proportionalitetsprincipen ska beaktas och att medborgarnas grundläggande rättigheter ska iakttas. Alla dessa åtgärder måste nämligen vara i överensstämmelse med lagen och rättsstatsprincipen.

Agera

12. Europaparlamentet gläder sig över att kommissionen vill ta med offer för terrorism i sitt kommande lagstiftningsförslag om ett övergripande instrument för skydd av offer.

Parlamentet stöder här framställningen från de internationella kongresserna för offer för terrorism. Medlemsstaterna uppmanas att främja de lagar som krävs för att stödja, skydda och hjälpa offren på ett värdigt och tillräckligt sätt och officiellt erkänna deras status som offer för terrorism.

13. Europaparlamentet begär, i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen, att de nationella parlamenten ska tilldelas en aktiv roll när det gäller området med frihet, säkerhet och rättvisa, särskilt i samband med utvärdering av genomförandet av EU:s politik för terrorismbekämpning, i enlighet med artikel 70 i EUF-fördraget. De nationella parlamenten bör också vara involverade i den politiska övervakningen av Europol och utvärderingen av Eurojusts verksamhet, vilket anges i artikel 12 c i EU-fördraget.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och rådet att snabbt genomföra arrangemangen för den solidaritetsklausul som införts genom Lissabonfördraget.
15. Europaparlamentet efterlyser en noggrannare bedömning av konsekvenserna av de åtgärder som redan vidtagits inom ramen för terrorismbekämpningen, som bland annat ska omfatta grundläggande rättigheter och budgetaspekter.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	12.4.2011
Slutomröstning: resultat	+: 21 -: 2 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Sebastian Valentin Bodu, Christian Engström, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Alexandra Thein, Diana Wallis, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Zbigniew Ziobro, Tadeusz Zwiefka
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Piotr Borys, Sergio Gaetano Cofferati, Luis de Grandes Pascual, Sajjad Karim, Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, Arlene McCarthy, Angelika Niebler
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Claudio Morganti

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	12.7.2011
Slutomröstning: resultat	+: 29 -: 24 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Gerard Batten, Vilija Blinkevičiūtė, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Góncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Véronique Mathieu, Nuno Melo, Jan Mulder, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Daniël van der Stoep, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Luis de Grandes Pascual, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Jean Lambert, Antonio Masip Hidalgo, Mariya Nedelcheva, Hubert Pirker, Michèle Striffler, Kyriacos Triantaphyllides, Cecilia Wikström